

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

50. Trigaultij iter ex Sin. in Europ. cui bono, vel secus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

hoc Paulus Doctor scripto docet mittendum in Coriam aliquem ex superioribus Mandarinis, qui gentem illam armorum vsui aduectat, ut stiumque ex ea conflet exercitum, qui vnâ & Sinis vt extra mundum Tartarorum impetus recundat. Hoc Pauli scripto, nihil potius precibilibus venire, nihil rationum momento solidius, nihil inhihendo Synarum exitio certius. Hinc à Præsidibus armorum, supplex condidit ad Regem libellus qui festinato responso consilium probauit, huiusmodi est ad iter & præfecit executioni Doctorem Paulum cum extraordinaria potestate. Suam ipse ad hoc detulerat operam, quòd aliqui Mandarinis perinde ferè sit auelli extra Sinas vt extra mundum exulare: noui huius honoris velut missio cœlitus nuntio, totus in Deum animo effusus singulari se illius munere agnoscit ad regni vnus conuersionem adhiberi: nuntio mox Sambialium eodem beat, amboque in genua beneficij auctorem reuerentur, & suos illi denuò sudores vitæque aded in hoc fidei sacrosanctæ obsequium deuouent. Dumque vafarium tanto Magistratui paratur in externum regnum profecturo, libris ab se partim compositis, partim è Riccio depromptis parat in Coraij primùm, post toto deinceps regno illo Christi nomen, & legem inferre. In proinctu ad discessum stababat, cum grauissimus Consiliarius prudenti suo, sed maligno instinctus dæmone rem omnem discerit, Pauli iacturam in Coriam ituri nulla sat in armis Coriorum peritiam præfandam fore potius in aulam si abesset, vocandum ad securitatem regni, quantò nunc minus ab aula remouendum: parem consilio, prospicientia, casibus elidendis huic esse neminem. Rebus in ruinam vt erant vergentibus, posse incidere, vt bono exercitu vtilior sit bonus Consiliarius. Non defuturum idoneum alium qui bello Corios aduectat, sic petitum ex iis fortemque exercitum præstò Sinis futurum nec defuturum excellentem Consiliarium. His persuasus Rex, mutauit sententiam, Pauli nihilominus illustre meritum dignitate auxit quinque gradibus altiori, etsi contra vsum morèque pugnaret aliquem fortuna omisissis gradibus defultim crescere. At is longè acerbius doluit præreptam sibi occasionem rei pro Christo eximie gerendæ Sinarum imperio pretiosorem, quàm repositis pro ea honoribus acquieuit. Sambialium quoque, vt iacturæ insignis, ita & inærotis socium ex inuersione tanti negotij lugentem consolatus est, expectatione meliorum, quæ affecutus est postea, sed multo leuioris ad salutem hominum momenti. Occurrit hic anno 1613. ad medium Februarij, Nicolaus Trigaultius in Europam missus, quòd per necessarias ambages difficillimum iterum, sexto tandem vix anno peruenit. Passis in austrum velis & portus Indiæ obiens mercatorum negotiis celebres, applicat Bandaram, seu portum Bassium, in Sinus Persici faucibus, è regione Ormuzij situm. Illinc terra Bassorum Persidis delatus coactus est Ephraem radere, Bagadad, & Massul attingit quas Babiloniam veterem & Ninuam aiunt. Inde se in deserta Petreæ Arabiæ immisit, quibus

49.
Pia Doctoris
Pauli industria ad pro-
pag. fidem.

49.
Disturbatur.

40.
Trigaultij
iter ex Sin.
in Europ. cui
bono, vel se-
cus.

dierum quadraginta itinere traiectis Heliopolim venit, nunc vulgò Alepam in Syria, tùm Alexandreram seu Scandronam ex qua mari Mediterraneo Hydruntem appulsus percursa Gallia Germania, & Hispania, Indicam nauigationem Vlyssipone iterauit Aprilis sexto & decimo anni 1618. equidem tunc seram, sæpiùs infelicem, semper ancipitem, ob stas ventorum periodos qui tardiores ad discessum naues aut medio in cursu deserunt, aut compellunt, rafa inter insulam S. Laurentij & Africam ora in Mozambico hyemare, infestissimo Europæis cælo, quanquam nec eò vsque distulit lues quædam naues in nosocomia totidem vertere, quarum altera, è nostris in Sinas duos & viginti; duodecim altera in Iaponiam vehebat. Vix oram Africæ bimeltri legerant cum pestis illa repente se fundens lethales statim notas in contactis prodebat. Paucos præterit immunés, in quibus ipse Trigaultius tunc solùm decubuit cùm valere alij cœperunt, & virium robore morbum denique expugnauit; ex iis quos secum ducebat quinque non integro dierum tredecim spatio in mari sepeliuit. Hoc societatis homines tributum annum persoluunt Oceano, seu Deo potiùs, eiusque gloriæ cuius in iis studium tam certa pericula adedò non retardant, vt è contratio apud Generalem multorum annorum ambitu ea sibi depolcant, & quidem iuuenes non è triuio lecti, sed iis instructi dotibus, quæ sint muneri tanto pares. Neque alex ignari quam subeunt, certè vel ex quo dominum Lusitania mutauit ex decem & septem qui potu soluerant; nouem iter consumpsit. Paucis deinceps annis ex vndequadraginta, mare viginti sepeliuit. Nouemdecim antea Vlyssipone conscenderant, Ex iis præter tres seminiuos nemo Indias attigit. Philippus Trigaultius Nicolai frater, paulò quàm applicuisset Goam interit. Sed quinarium illum quem mari sepultum diximus magnoperè illustrat P. Paulus Cauallina, patria Bononiensis, Italus natione, Mathematicis excellens, sed gradu virtutis excelsior: Deo in Indias vocanti, obtemperauit agrè ac timidè, vt peruincendi metus difficultas obedientiæ præmium augetet. Reputabat animo se in itinere moriturum, nec satis capiebat cui bono Italiam sua opera priuaret, non colaturus eam in Indias. Exagitauitque hic illum timor quoad extra Europam nauigauit; aliunde apud se statuebat, parendum omninò vocanti se Deo seu victurum inter Indos, seu viuendi finem in mari facturum. Et verò fortiter paruit, fuitque valentior animus ad vindicandam sibi pugnantem naturam quam ad deprimentum animum naturam, quam illi de se victoriam arduam pensauit Deus (quo ferè assollet) suauissimo tùm desiderio moriendi, tùm eius desiderij cumulo, morte videlicet, præter magnanimam obedientiam, charitatis merito quaesita, & insigni: consolabatur iacentem Trigaultius quod non videretur eius morbus vt aliorum pestifer, & lethalis. Cui Paulus futuri conscius, cuiusmodi cùmque sit morbus, inquit, certo moriar, quod tàm hilari animo affirmauit vt rogandum putarit Trigaultius vnde idem

51.
Petri Cauallinae illustris obitus.